

Отговорът на молитвата на Анна

Ключов стих: „И когато дойде времето, след като Анна зачена, тя роди син и го нарече Самуил, като каза: „Защото го поисках от Господа.“
1 Царе 1:20

Избрани стихове:
1 Царе 1:1-28; 2:1-11

Преди времето, когато Израил имаше царе, имаше един мъж на име Елкана, който имаше две жени – Фенина и Анна. Фенина имаше деца, а Анна нямаше. Всяка година Елкана водеше семейството си в Сило, за да се поклонят и да принесат жертва на Господа, като даваше част от жертвата на всеки член от семейството си. Елкана даваше двойна част на Анна поради голямата си любов към нея.

Фенина обаче се подиграваше на Анна, защото тя нямаше деца, и тази жестокост продължаваше година след година, което караше Анна да плаче и да не яде. Накрая, една година, Анна мълчаливо се молеше на Бога и се закле, казвайки: „О, Всемогъщи Господи, ако само погледнеш на нещастieto на Твоята слугиня и ме помниш, и не забравиш Твоята слугиня, а й дадеш син, тогава ще го дам на Господа за

всички дни на живота му, и никога бръснач няма да се докосне до главата му.“ 1 Царе 1:1-11

Бог чу молитвата на Анна. На следващата година тя роди син и го нарече Самуил. (1 Царе 1:19,20). Обетът, който тя беше направила пред Бога, да не допусне бръснач да докосне главата на сина ѝ, беше обетът на назореите. Това беше „специален обет, обет за отделяне за Господа“. Като част от този обет, освен да не се подстригва косата, не се пиело вино, нито се яло нещо от лозата. Който полагал този обет, не трябвало да има контакт с никакво мъртво тяло, включително с близки роднини. (Числа 6:1-21). През цялото време, през което човек се подчинявал на назорейския обет, той бил „свят за Господа“. Числа 6:8

Името Анна означава „благоволение“ или „благодат“. На последователите на Господа е казано: „По благодат сте спасени чрез вяра; и това не е от вас: то е дар от Бога. Не чрез дела, за да не може никой да се похвали.“ (Ефесяни 2:8,9). Анна живееше живот на молитва. Тя се молеше, когато беше в беда. Тя се молеше и когато беше благодарна, като например когато представи детето си Самуил на първосвещеника Ели. 1 Царе 2:1-11

Насърчението на Павел е: „Не се тревожете за нищо, но във всичко, чрез молитва и молба, с благодарение, представяйте исканията си пред Бога. И Божият мир, който надминава всяко разбиране, ще пази сърцата ви и умовете ви в Христос Исус.“ (Филипяни 4:6,7). Ние трябва напълно да възложим надеждата и доверието си на Бога, да имаме дух на радост и да се молим

непрестанно, като молим в съгласие с Неговите обещания. По този начин ще имаме Божия мир и ще можем да „благодарим във всички обстоятелства“ (1 Солунци 5:16-18), каквото и да позволят Неговите провидения.

Анна направи голяма жертва на Бога. Тя посвети сина си Самуил да живее по назорейския обет за пълно посвещение на Господа през всички дни на живота си. Днес посветените последователи на Христос също са направили обет за цял живот за пълно посвещение на Бога, включително отделяне от „мъртвите неща“ на този настоящ зъл свят. Вместо това те „се обличат в Христос“, развивайки плодовете и благодатта на Светия Дух. Галатяни 3:27; Ефесяни 4:24; Колосяни 3:10-17